

Sygn. akt I C 278/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Dalba

Protokolant: Anna Szwed

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa głównego Banku (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko P. U.

o zapłatę kwoty 1.222,25 złotych

oraz sprawy z powództwa wzajemnego P. U.

przeciwko Bankowi (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 2.500,00 złotych

1. powództwo główne oddala;
2. odstępuje od obciążania powoda głównego kosztami procesu;
3. powództwo wzajemne oddala;
4. odstępuje od obciążania powoda wzajemnego kosztami procesu;
5. nakazuje pobrać od powoda wzajemnego P. U. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie kwotę 50,00 zł (pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu opłaty od pozwu wzajemnego tymczasowo poniesionej przez Skarb Państwa.

Sygn. akt **I C 278/15**

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 23 października 2013 roku powód Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. - reprezentowany przez pełnomocnika (pełnomocnictwo – k. 20) - wniósł o zasądzenie od P. U. kwoty 1.222,25 złotych z umownymi odsetkami w wysokości 24% rocznie od dnia 18 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania w sprawie. (**pozew z załącznikami – k. 2 – 27**)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 listopada 2013 roku w sprawie o sygn. I Nc 7430/13 Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie nakazał pozwanemu P. U., aby zapłacił na rzecz powoda kwotę 1.222,25 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 24% w skali roku liczonymi od dnia 18 stycznia 2013 r. od dnia zapłaty oraz kwotę 204,50 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu

albo wniosła w tym terminie sprzeciw. Zgodnie z zarządzeniem odpis nakazu zapłaty został uznany za doręczony pozwanemu w trybie art. 139 k.p.c. w dniu 03 stycznia 2014 r. (**nakaz zapłaty - k.30**).

W punkcie 2 postanowienia z dnia 30 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy- Śródmieścia w Warszawie na podstawie art. 359 § 1 k.p.c. uchylił postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności ww. nakazowi zapłaty z uwagi na doręczenie nakazu na nieaktualny adres zamieszkania pozwanego, zaś zarządzeniem z tego samej daty Sąd uchylił wzmiankę o prawomocności nakazu w postępowaniu upominawczym. (**postanowienie - k.56, zarządzenie - k.30**).

W dniu 13 marca 2015 roku (data nadania- k.223) pozwany P. U. wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, w którym zaskarżył go w części ponad kwotę 1065,22 zł. Wniósł o oddalenie powództwa w pozostałej części i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Jednocześnie pozwany złożył pozew wzajemny wnosząc o zasądzenie na jego rzecz od powoda głównego (pozwanego wzajemnego) Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 2.500 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 13 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód wzajemny wskazał, że dochodzona przez niego kwota wynika dokonanej na konto komornika wpłaty sumy 2.500 złotych tj. wyegzekwowanej przez komornika sądowego należności wraz z kosztami egzekucji w oparciu o nakaz zapłaty wydany w niniejszej sprawie. (**sprzeciw z załącznikami – k. 215-223**).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 stycznia 2006 roku pomiędzy Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. (zwanym Bankiem), a P. U. (zwanym (...)) została zawarta Umowa o Kartę Kredytową C.. Zgodnie z § 16 ust. 1 ww. umowy Klient oświadczył, że zapoznał się i akceptuje warunki Określone w (...) Banku (...) S.A. (zwanym dalej (...)), którego egzemplarz otrzymał przy zawieraniu Umowy i uznaje za wiążący. We wniosku o wydanie karty jako miejsce zamieszkania P. U. wskazał ul. (...), (...)-(...) K., zaś jako miejsce zameldowania ul. (...), (...)-(...) K. (**umowa – k.5, wniosek o Kartę C. M. Silver – k. 6-8, regulamin- k.9-13**)

Zgodnie z Umową o Kartę Kredytową C. (§ 6 ust. 1 umowy) Bank jest uprawniony do pobierania opłat i prowizji określonych w Tabeli Opłat i Prowizji (Załącznik 2 do Regulaminu), oraz odsetek określonych w Tabeli Oprocentowania (Załącznik 3 di Regulaminu), obowiązujących w dniu zawarcia Umowy. Opłaty, prowizje i stopy procentowe mogą ulec zmianie zgodnie z § 7). W myśl § 6 ust. 4 umowy Bank nalicza odsetki od wszystkich Transakcji w wysokości określonej w Tabeli Oprocentowania za każdy dzień, począwszy od dnia dokonania transakcji, aż do momentu całkowitej spłaty salda zadłużenia. Odsetki od transakcji bezgotówkowych nie są pobierane, jeżeli zadłużenie zostało spłacone przed upływem terminu wskazanego w wyciągu, który nie może być krótszy niż 24 dni od dnia wystawienia przez Bank wyciągu. W przypadku niedokonania spłaty Minimalnej kwoty do zapłaty w terminie wskazanym powyżej Bank może rozpocząć dochodzenie wierzytelności. (**umowa – 5**).

W Tabeli Oprocentowania stanowiącej załącznik nr 3 do Regulaminu, dla Karty C. M. Silver wskazano, że oprocentowanie transakcji bezgotówkowych z użyciem karty, jeżeli zadłużenia nie zostało w całości spłacone przed upływem terminu płatności dla transakcji wykonanych do dnia pierwszego wyciągu po 20 czerwca 2005 roku wynosi 37,80% rocznie, zaś dla transakcji wykonanych po wystawieniu pierwszego wyciągu po 20 czerwca 2005 roku wynosi 25,80 % rocznie. (**Tabela Oprocentowania – k. 12**).

Zgodnie z Rozdziałem V Regulaminu § 10 ust. 3 o zmianie stopy procentowej Bank powiadamia Klienta poprzez niezwłoczne udostępnienie Tabeli Oprocentowania. Zmiana zmiennej stopy procentowej wiąże Klienta od chwili zmiany Tabeli Oprocentowania i nie stanowi przesłanki do wypowiedzenia umowy przez Klienta (**regulamin – k.10**).

Stosownie do treści § 11 ust. 1 Bank dokonuje comiesięcznego udostępnienia wyciągu listem lub, na żądanie Klienta w formie elektronicznej. W myśl ust. 2 ww. paragrafu - W przypadku nieotrzymania wyciągu w danym miesiącu lub stwierdzenia w wyciągu niezgodności salda, Klient zwraca się do Banku, nie później niż w terminie 14 dni od daty otrzymania wyciągu lub spodziewanej daty jego otrzymania, by ustalić prawidłową wysokość zadłużenia; nie zwalnia

go to z obowiązku dokonania spłaty Minimalnej Kwoty do zapłaty w terminie określonym w § 7 ust. 11. Zgodnie zaś ust. 5 Bank zastrzega sobie prawo odmowy nadania dostępu do usługi wyciąg online z uzasadnionych przyczyn. **(regulamin – k.10).**

Zgodnie z Rozdziałem XV w § 23 ust. 1 Regulaminu Klient jest zobowiązany do każdorazowego, niezwłocznego informowania Banku o wszelkich zmianach Danych Osobowych, w szczególności telefonów i adresów, w tym adresów internetowych, a także zmianie źródeł uzyskania dochodu oraz istotnym pogorszeniu się sytuacji finansowej klienta. **(regulamin- k.11).**

W dniu 20 lutego 2009 roku P. U. wymeldował się z pobytu stałego pod adresem K. ul. (...), zaś w dniu 29 maja 2013 roku P. U. zameldował się na pobyt czasowy od dnia 29 maja 2013 roku do 29 maja 2018 roku pod tym samym adresem. **(potwierdzenie wymeldowania- k.49, potwierdzenie zameldowania- k.50, wydruk z bazy P. –Sad – k.63-64).**

P. U. korzystał aktywnie z otrzymanej karty. Na rachunku karty kredytowej sukcesywnie powstawało zadłużenie, które w okresie do 17 stycznia 2012 roku **4.487,12 złotych. (bezsporne, wyciąg- k. 142, pismo powoda – k.162-167)**

Oprocentowanie zadłużenia od stycznia 2012 roku wynosiło 24% w skali roku **(wyciąg- k. 142, pismo powoda – k.162-167).**

W związku z nieterminową spłatą zadłużenia Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wypowiedział umowę o kartę kredytową P. U. ze skutkiem na koniec stycznia 2012 roku. **(bezsporne, pismo powoda- k.162-167, pismo pozwanego – k.181-183verte).**

P. U. dokonał częściowej spłaty zadłużenia wynikającego z wyżej wymienionej umowy. Ostatecznie zadłużenie P. U. na dzień 17 stycznia 2013 roku wyniosło kwotę **1.222,25 złotych. (wyciągi z rachunku karty kredytowej – k. 71 – 154, potwierdzenia przelewu – k.81-84).**

W dniu 10 października 2013 roku Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wystawił wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) wskazujący, iż bankowi przysługuje wymagalne roszczenie, przeciwko P. U., w kwocie 1.222,25 złotych niespłaconego kredytowej z odsetkami umownymi w wysokości w wysokości 24% rocznie od kwocie 1.222,25 złotych liczonymi za okres od dnia 18 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty. **(wyciąg z ksiąg banku – k.4)**

W dniu 17 września 2013 roku Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wezwał P. U. do zapłaty kwoty 1.416,74 złotych (na którą składały się należność główna w kwocie 1.222,25 zł i odsetki w kwocie 194,49 zł) . Wezwanie zostało skierowane na adres ul. (...), (...)-(...) K. **(wezwanie – k.15-17).**

Do dnia wniesienia pozwu P. U. nie uregulował zadłużenia wobec Banku (...) S.A. **(bezsporne)** i nie zgłosił wyżej wymienionemu zmiany adresu zamieszkania.

W dniu 17 marca 2014 roku w oparciu o wydany niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 listopada 2013 roku w sprawie o sygn. I Nc 7430/13 zaopatrzony w klauzulę wykonalności Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy - Woli w W., na wniosek Banku (...) S.A., wszczął egzekucję przeciwko P. U.. **(bezsporne, akta egzekucyjne Km 31785/14 - k.1).**

W dniu 13 czerwca 2014 roku P. U. dokonał wpłaty na konto komornika kwoty 2.500 złotych **(bezsporne, potwierdzenie przelewu- k.175).**

W związku z dokonaną wpłatą postanowieniem z dnia 16 czerwca 2014 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy - Woli w W. ustalił koszty postępowania egzekucyjnego w sprawie na kwotę 512,57 złotych i zakończył postępowanie w sprawie **(bezsporne, postanowienie – k.168-169).**

Z otrzymanej od P. U. sumy komornik przekazał wierzycielowi całość dochodzonej wierzytelności wraz poniesionymi przez wierzyciela kosztami w kwocie 2.076,92 złotych (w tym kwotę 410,68 złotych tytułem zaległych odsetek). Kwota 308,08 złotych została zaliczona na poczet opłaty egzekucyjnej. Na dzień 22 sierpnia 2014 roku do uiszczenia przez P. U. pozostała kwota 11,11 złotych tytułem opłaty egzekucyjnej i kwota 48,86 złotych tytułem wydatków. **(bezsporne, zaświadczenie komornika z dnia 22 sierpnia 2014 r.).**

W dniu 30 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy- Śródmieścia w Warszawie wydał postanowienie, w którym punkcie 2 uchylił postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 listopada 2013 roku w sprawie o sygn. I Nc 7430/13 z uwagi na doręczenie nakazu na nieaktualny adres zamieszkania pozwanego, zaś zarządzeniem z tego samej daty Sąd uchylił wzmiankę o prawomocności nakazu w postępowaniu upominawczym z uwagi na doręczenie nakazu na nieaktualny adres zamieszkania pozwanego. **(postanowienie - k.56, zarządzenie - k.30).**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie załączonych do akt sprawy, a wymienionych wyżej dokumentów.

Sąd dał wiarę tym dokumentom, gdyż ich prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału nie nasuwa żadnych wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd jedynie w części dał wiarę zeznaniom pozwanego głównego P. U., w zakresie w jakim wymieniony wskazywał na dostęp do wyciągów online do końca stycznia 2012 roku oraz dokonanie wpłat przez niego po tej dacie na poczet zadłużenia w kwotach 250 zł, 1000 zł, 2900 zł.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego głównego P. U. w pozostałym zakresie, bowiem zeznania te bowiem pozostawały w sprzeczności z załączonymi dokumentami w postaci umowy regulaminu oraz wyciągów bankowych przedstawionymi przez powoda głównego. Pozwany główny nie przedstawił dowodu na zgłoszenie pozwanemu zmiany adresu zamieszkania, zaś samo pobieżne zestawienie salda zadłużenia na dzień 17 stycznia 2012 roku (do którego pozwany główny przyznał, że miał dostęp) w kwocie 4.487,12 zł (k.142) i dokonanych przez pozwanego głównego wpłat wskazywało, że dokonane wpłaty nie pokrywały całości zadłużenia o czym pozwany główny zgodnie z zasadami logiki wiedzieć. Z uwagi na istnienie zadłużenia po dniu 31 stycznia 2012 roku powód główny był uprawniony do naliczania dalszych odsetek.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodów z zeznań świadków M. W. oraz J. K. jako indyferentne i zbędne do rozpoznania istoty sprawy oraz zmierzające do wydłużenia postępowania.

Zebrane dowody w postaci dokumentów stanowiły wystarczającą podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Bezsporne pomiędzy stronami pozostawało istnienie łączącej strony umowy o kartę kredytowej C. zawartej w dniu 3 stycznia 2006 roku. Pozwany nie kwestionował co do zasady swojej odpowiedzialności za powstałe zadłużenie wynikające z braku spłaty wykorzystanego kredytu oraz w toku procesu uznał roszczenie w kwocie 1065,22 zł (która to kwota wynikała ze stanu zadłużenia z dnia 17 czerwca 2012 roku – k.147). Pozwany podniósł niezasadności roszczenia głównego w zakresie skapitalizowanych odsetek umownych od 17 czerwca 2012 roku do dnia 17 stycznia 2013 roku w kwocie 157,77 zł oraz dalszych odsetek umownych w kwocie 24% od 17 stycznia 2013 roku .

Podnieść należy, iż we wniosku o wydanie karty kredytowej pozwany oświadczył, że podpisanie karty kredytowej C. i użycie wydanej jej karty będzie oznaczało zgodę na warunki oznaczone w regulaminie kart, który miał otrzymać razem z kartą. Skoro zatem pozwany złożył oświadczenie takiej treści, a następnie dokonał podpisania karty i używał jej, uznać należy, iż zapoznał się z regulaminem karty kredytowej. Wskazać także trzeba, że o istotnych postanowieniach regulaminu takich jak zmienne oprocentowanie kredytu w skali roku pozwany informowany był w doręczanych mu wyciągach z karty kredytowej.

Mając powyższe na uwadze Sąd ocenił czy powództwo było wykazane w zakresie wskazanej w pozwie kwoty. Stwierdzić należy, że wszystkie okoliczności wskazują, iż pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy o korzystanie z karty kredytowej na warunkach określonych we wniosku i regulaminie karty kredytowej.

Korzystanie z karty kredytowej, wysokość oprocentowania i wysokość zadłużenia z tego tytułu wynika z przedłożonych przez powoda wyciągów z rachunku bankowego karty kredytowej. Dokumentują one nie tylko sposób powstania zadłużenia, ale także wysokość i okres za który naliczane były odsetki umowne oraz dokonywane przez pozwanego spłaty. Z wyciągu z dnia 17 czerwca 2012 roku (po uwzględnieniu wpłaty pozwanego w kwocie 2.900,00 zł z 8 czerwca 2012 roku) wynika, iż zaległość wynosiła na ten dzień 1.065,22 złotych (k.147), zaś z kolejnych wyciągów z od 17 lipca 2012 roku do 17 stycznia 2013 roku (k.148- 154) wynika iż powód naliczał od nieuiszczonej należności odsetki oprocentowanie wynosiło 24% w skali roku.

Należy wskazać, że niespornym w procesie był fakt, iż pozwany główny miał świadomość zarówno istnienia wierzytelności powoda w styczniu 2012 roku (saldo zadłużenia po dokonanej w dniu 11 stycznia 2012 roku spłacie 240,00 zł wynosiło 4.487,12 zł odsetki umowne 24% w skali roku -k.142). Pozwany przyznał bowiem w toku procesu, że do końca stycznia 2012 roku posiadał dostęp do wyciągu online i nie podnosił zarzutów reklamacji powyższego salda zadłużenia jak i oprocentowania.

Nie ulega wątpliwości, że pozwany główny dokonał po tej dacie kolejnych spłat, jednakże ich wartość (250 zł, 1000 zł, 2900 zł) nie pokrywała całości zadłużenia o czym pozwany główny posiadając wiedzę o saldzie zadłużenia na styczeń 2012 roku winien zgodnie z zasadami logiki wiedzieć. Z uwagi na istnienie zadłużenia po dniu 31 stycznia 2012 roku powód główny był uprawniony do naliczania dalszych odsetek.

Nadto nie kwestionował, że w umowie o kartę kredytową wskazał jako **adres zamieszkania ul. (...), (...)-(...)** **K.** Jednocześnie nie przedstawił, żadnego dowodu, aby zgłosił powodowi fakt zmiany **miejsca zamieszkania**. Należy wskazać, że zmiana adresu **zameldowania** w 2009 roku (niezgłoszona powodowi) nie jest tożsama ze zmianą zamieszkania, bowiem obowiązek zameldowania dotyczy sfery prawa administracyjnego i jest indyferentny do zmiany miejsca zamieszkania. Sfera prawa cywilnego odnosi się do miejsca zamieszkania osoby fizycznej, zaś zgodnie z art. 25 k.c. jest nim miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu.

Jednocześnie pozwany mając świadomość istnienia zadłużenia, wykazując należytą staranność w tym zakresie, winien w drodze korespondencji lub osobiście albo przez pełnomocnika dokonać czynności w celu ustalenia stanu zadłużenia. Tym bardziej jeżeli drodze rozmowy telefonicznej lub za pomocą dostępu elektronicznego nie mógł uzyskać informacji oraz stosownego wyciągu.

W tym miejscu należy wskazać, iż o ile roszczenie powoda przed datą wniesienia pozwu było zasadne, to w toku postępowania egzekucyjnego pozwany dokonał za pośrednictwem komornika spłaty całego zadłużenia co żadna ze stron nie kwestionowała. Powód mimo powyższego nie cofnął powództwa, zaś wydanie wyroku zasądzającego dochodzoną przez powoda kwotę pozwałoby powodowi na otrzymanie w przyszłości kolejnego tytułu wykonawczego (poprzednim był nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z klauzulą wykonalności) i ponowną możliwość dochodzenia już wyegzekwowanej kwoty w nowym postępowaniu.

Mając powyższe na uwadze oraz treść art. 471 kc Sąd oddalił powództwo główne w pkt. 1 wyroku i odstąpił od obciążania powoda kosztami procesu w pkt. 2 wyroku.

Z kolei zaś roszczenie pozwanego (powoda wzajemnego) było nieuzasadnione wobec faktu, iż dokonana spłata za pośrednictwem komornika czyniła zadość żądaniu powoda głównego (pozwanego wzajemnego), nie ma zatem mowy o bezpodstawnym wzbogaceniu powoda (pozwanego wzajemnego). Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo wzajemne w pkt. 3 wyroku.

Sąd odstąpił od obciążania powoda wzajemnego kosztami procesu na podstawie przepisu art. 102 k.p.c. Zastosowanie tego przepisu nie jest ograniczone złożeniem wniosku w tym zakresie przez powoda. W judykaturze przyjmuje się,

iż przepis art. 102 k.p.c. nie może być rozszerzająco wykładany i wyklucza uogólnienie, a może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku. Ustawodawca bowiem przyznaje sądowi pewną swobodę w zasądzaniu kosztów procesu, gdy stosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik sporu sprzeciwiają się względy słuszności, co właśnie wyraża się stwierdzeniem, że w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów lub nie obciążać jej w ogóle kosztami. Jednocześnie należy przyjąć, że przepis ten może być stosowany w zależności od konkretnego stanu faktycznego.

Odstąpienie od obciążania strony przegrywającej sprawę kosztami procesu poniesionymi przez jej przeciwnika procesowego jest możliwe jedynie w wypadkach szczególnie uzasadnionych, przekonujących o tym, że w danym przypadku takie obciążenie byłoby niesłuszne, niesprawiedliwe. Przesłanki te stanowią zarówno fakty związane z samym procesem, jak i leżące w sferze pozaprocesowej, a dotyczące sytuacji życiowej, stanu majątkowego stron, które powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (por. postanowienie SN z 12.01.2012 r., sygn. akt IV CZ 117/11, LEX nr 1119555).

Jak trafnie zauważono w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012 r. (sygn. akt III CZ 25/12) ocena sądu, czy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, o którym mowa w art. 102 k.p.c., ma charakter dyskrecjonalny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności rozpoznawanej sprawy, w związku z czym w zasadzie nie podlega kontroli instancyjnej i może być podważona przez sąd wyższej instancji tylko wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa.

Odnosząc się do zasad współżycia społecznego oraz faktu, że powód niereprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika pozostawał w subiektywnym przekonaniu, że doszło do dokonania zapłaty zobowiązania oraz niewywiązania się strony przeciwnej Sąd uznał, że obciążanie kosztami procesu powoda byłoby niecelowe, a także stałoby w sprzeczności z zasadami słuszności. W tym stanie rzeczy, orzeczono jak w pkt. 4 sentencji.

Zgodnie zaś z art. 113 ust. 1 i 4 ustawy z dnia z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

W punkcie 5 wyroku Sąd nakazał pobrać od powoda wzajemnego kwotę 50 złotych mając na uwadze fakt, iż powód wzajemny był zobowiązany do uiszczenia opłaty stosunkowej od pozwu wzajemnego w kwocie 50 zł (2.500 zł x 5% stosownie do art. 3 ust.2 pkt. 1 oraz art. 13 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), którą to kwotę tymczasowo w toku sprawy poniósł Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu.

Dnia 16 czerwca 2015 r.